

العقيدة الصحيحة وما يضادها

**Doğru İnanç ve Ona Aykırı Olan
Şeyler.**

Doğru İnanç ve Ona Aykırı Olan Şeyler.

Yazar:

Abdulazîz b. Abdullâh b. Bâz -Allah ona rahmet etsin-

Bismillâhirrahmânirrahîm

ÖNSÖZ

Hamt, Allah'a mahsustur. Salat ve selam Rasûlullah'ın üzerine, ailesine ve tüm ashabına olsun.

Bunların ardından: Doğru inanç, İslam dininin temeli ve dinin esası olduğuna göre, dersin konusunun bu olmasına karar verdim. Kur'an ve sünnetten gelen şeri delillerden, amellerin (fiillerin) ve sözlerin ancak doğru bir inançtan kaynaklanması halinde geçerli olduğu ve kabul edildiği bilinmektedir. Eğer inanç doğru değilse, ondan kaynaklanan amel ve sözler de batıldır. Yüce Allah'ın buyurduğu gibi:

﴿الْيَوْمَ أُحِلَّ لَكُمُ الطَّيِّبَاتُ وَطَعَامُ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ حِلٌّ لَكُمْ وَطَعَامُكُمْ حِلٌّ لَهُمْ وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ الْمُؤْمِنَاتِ وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ إِذَا آتَيْتُمُوهُنَّ أَجُورَهُنَّ مُحْصِنِينَ غَيْرَ مُسَافِحِينَ وَلَا مُتَّخِذِي أَخْدَانٍ وَمَنْ يَكْفُرْ بِالْإِيمَانِ فَقَدْ حَبِطَ عَمَلُهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ ٥﴾

(Bugün size temiz ve iyi şeyler helal kılınmıştır. Kendilerine kitap verilenlerin (Yahudi, Hristiyanların) yiyecekleri de size helaldir. Sizin yiyecekleriniz de onlara helaldir. Mümin kadınlardan iffetli olanlar ile daha önce kendilerine kitap verilenlerden iffetli kadınlar da, mehirlerini vermeniz, namuslu olmaları, zina etmemeleri ve gizli dost tutmamaları şartıyla size helaldir. Kim (İslâmî hükümlere) inanmayı kabul etmezse onun ameli boşa gitmiştir. O, ahirette de ziyaana uğrayanlardandır.) [Mâide Suresi: 5] Yine Allah Teâlâ şöyle buyurmuştur:

(وَلَقَدْ أُوحِيَ إِلَيْكَ وَإِلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكَ لَئِنْ أَشْرَكْتَ لَيَحْبَطَنَّ عَمَلُكَ وَلَتَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ ٦٥)

(Sana ve senden öncekilere: Eğer şirk koşarsan yaptıkların boşa gider ve hüsrana uğrayanlardan olursun, diye vahyolunmuştur.) [Zümer Suresi: 65] Bu anlamda ayetler çoktur. Allah'ın apaçık kitabı ve emin olan resulünün - Rabbinin en güzel salât ve selamı onun üzerine olsun- sünnetinin gösterdiği üzere doğru inanç; Allah'a, O'nun meleklerine, kitaplarına, peygamberlerine, ahirete, hayır ve şerri ile kadere imanda özetlenmektedir. Bu altı esas, Allah'ın, yüce kitabıyla indirdiği ve resulü Muhammed -sallallahu aleyhi ve sellem- ile gönderdiği doğru inancın temelleridir. Bu esaslardan, gayba dair inanılması

gereken bütün meseleler, Allah'ın ve Resulü -sallallahu aleyhi ve sellem-'in bize bildirdiği her şey çıkmaktadır. Bu altı esasın delilleri Kur'an ve sünnette çokça yer almıştır. Allah -Subhânehû ve Teâlâ-'nın şu sözü bunlara bir örnektir:

﴿لَيْسَ الْبِرَّ أَنْ تُولُوا وَجُوهَكُمْ قِبَلَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَلَكِنَّ الْبِرَّ مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالْكِتَابِ وَالنَّبِيِّينَ﴾

(Yüzlerinizi doğu ve batı yönüne döndürmeniz iyilik değildir. Fakat iyilik; Allah'a, ahiret gününe, meleklerle, kitaba ve peygamberlere iman eden, malına olan sevgisine rağmen; akrabaya, yetimlere, yoksullara, yolda kalmışlara, isteyenlere, kölelere ve esirlere veren, namazı dosdoğru kılan, zekâtı veren, sözleştikleri zaman sözlerini yerine getiren, sıkıntıda, hastalıkta ve savaşta sabredenlerin yaptıklarıdır. İşte doğru ve takvalı olanlar onlardır.) [Bakara Suresi: 177]
Yine Allah Teâlâ'nın şu sözü de:

﴿آمَنَ الرَّسُولُ بِمَا أُنْزِلَ إِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ وَالْمُؤْمِنُونَ كُلٌّ آمَنَ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْ رُسُلِهِ﴾

(Peygamber, Rabbi tarafından kendisine indirilene iman etti, Müminler de (iman ettiler). Her biri Allah'a, meleklerine, kitaplarına, peygamberlerine iman ettiler. Allah'ın peygamberlerinden hiçbirini (diğerinden) ayırt

etmeyiz.) [Bakara Suresi: 285] Allah Teâlâ'nın şu sözü de:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا آمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَالْكِتَابِ الَّذِي نَزَّلَ عَلَى رَسُولِهِ
وَالْكِتَابِ الَّذِي أَنْزَلَ مِنْ قَبْلُ وَمَنْ يَكْفُرْ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ
وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا بَعِيدًا ۝۱۳۶﴾

(Ey iman edenler! Allah'a, peygamberine, peygamberine indirdiği kitaba ve daha önce indirdiği kitaba iman ediniz. Kim; Allah'ı, meleklerini, kitaplarını, peygamberlerini ve ahiret gününü inkâr ederse, şüphesiz uzak bir sapıklığın içine düşmüştür.) [Nisâ Suresi: 136] Allah Teâlâ'nın şu sözü de:

﴿أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِنَّ ذَلِكَ فِي كِتَابٍ إِنَّ ذَلِكَ
عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ ۝۷۰﴾

(Allah'ın , gökte ve yerde olan her şeyi bildiğini bilmez misiniz? Şüphesiz ki bütün bunlar bir kitaptadır. Gerçekten bu Allah'a çok kolaydır.) [Hac Suresi: 70] Bu esasları gösteren sahih hadisler de oldukça fazladır. Bunlar arasında Sahîhi Müslim'de gelen Müminlerin emiri Ömer b. el-Hattâb -radiyallahu anhu-'nun rivayet ettiği meşhur sahih hadiste Cebrâîl -aleyhisselâm- Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem-'e imanın ne olduğu hakkında soru sormuş ve Peygamber -aleyhisselâm- ona şöyle cevap vermiştir:

«الإيمان أن تؤمن بالله، وملائكته وكتبه ورسله واليوم الآخر وتؤمن بالقدر خيره
وشره» الحديث،

«Allah'a, meleklerine, kitaplarına, peygamberlerine, ahiret gününe, hayır ve şerri ile kadere iman etmendir.»¹ Hadis, Bu hadisi, iki hadis âlimi (Buhârî ve Müslim) Ebû Hureyre'den rivayet etmiştir. Bir Müslümanın, her noksanlıktan münezzeh olan Allah hakkında, kıyamet günü ve diğer gayb meseleleri hakkında inanması gereken her şey işte bu altı esastan dallara ayrılır ve kaynaklanır.

Allah Teâlâ'ya İman

Allah'ın, kendisi dışındaki bütün batıl ilahların haricinde ibadete layık tek hak ilah olduğuna iman etmek.

Allah -Subhânehû ve Teâlâ-'ya imanın bir kısmı, O'nun her şeyden önce ibadete layık tek hak ilah olduğuna inanmaktır. Çünkü O; kulların yaratıcısı, onlara ihsanda bulunan, geçimlerini sağlayan, sırlarını ve açığa vurduklarını bilendir. İtaat edenleri mükâfatlandırmaya ve isyankârları cezalandırmaya kadirdir. Bu ibadet için Allah insanları ve cinleri yaratmış ve onlara bunu yapmalarını emretmiştir. Allah Teâlâ şöyle buyurmuştur:

¹ Müslim, el-İman (8). Tirmizî, el-İman (2610). Nesâî, el-İman ve Şerâîhi (4990). Ebû Dâvûd, es-Sünnet (4695). İbn Mâce, el-Mukaddime (63). İmam Ahmed (1/27).

﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ ٥٦﴾

(Ben cinleri de insanları da ancak bana ibadet etsinler, diye yarattım.) [Zâriyât Suresi: 56]

﴿مَا أُرِيدُ مِنْهُمْ مِنْ رِزْقٍ وَمَا أُرِيدُ أَنْ يُطْعَمُوا ٥٧﴾

(Onlardan bir rızık istemiyorum, beni doyurmalarını da istemiyorum.) [Zâriyât Suresi: 57]

﴿إِنَّ اللَّهَ هُوَ الرَّزَّاقُ ذُو الْقُوَّةِ الْمَتِينُ ٥٨﴾

(Şüphesiz rızık veren, güç ve kuvvet sahibi olan ancak Allah'tır.) [Zâriyât Suresi: 58] Allah - Subhânehû ve Teâlâ- yine şöyle buyurmuştur:

﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اعْبُدُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ٢١﴾

(Ey insanlar! Sizi ve sizden öncekileri yaratan Rabbinize ibadet ediniz ki, böylece takva sahibi olur, sakınırsınız.) [Bakara Suresi: 21]

﴿الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ فِرَاشًا وَالسَّمَاءَ بِنَاءً وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ بِهِ مِنَ الثَّمَرَاتِ رِزْقًا لَكُمْ فَلَا تَجْعَلُوا لِلَّهِ أَندَادًا وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ ٢٢﴾

(O, sizin için yeryüzünü döşedi ve gökyüzünü bina etti. Gökten su indirip onunla size rızık olsun diye ürünler yetiştirdi. Öyleyse, bunları bile bile Allah'a ortak koşmayın.) [Bakara Suresi: 22] Allah bu gerçeği açıklamak, ona davet etmek ve ona aykırı olanlara karşı uyarmak

için elçiler göndermiş, kitaplar indirmiştir. Allah - Subhânehû ve Teâlâ- şöyle buyurmuştur:

﴿وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ﴾

(Andolsun biz, her ümmete, “Allah’a ibadet edin ve tağuttan kaçının.” diye peygamber gönderdik.) [Nahl Suresi: 36] Yine Allah Teâlâ şöyle buyurmuştur:

﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا نُوحِي إِلَيْهِ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدُونِ ٢٥﴾

(Senden önce gönderdiğimiz bütün peygamberlere: “Şüphesiz, benden başka (hak) ilah yoktur. Öyleyse yalnız bana ibadet edin!” diye vahyetmişizdir.) [Enbiyâ Suresi: 25] Allah - Azze ve Celle- başka bir ayette de şöyle buyurmuştur:

﴿الر كِتَابٌ أَحْكَمْتُ آيَاتُهُ ثُمَّ فُصِّلَتْ مِنْ لَدُنْ حَكِيمٍ خَبِيرٍ ۝ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ ۚ إِنَّنِي لَكُم مِّنْهُ نَذِيرٌ وَبَشِيرٌ ٢٠﴾

(Elif Lâm Râ. Bu, Hakim ve her şeyden haberdar olan Allah tarafından ayetleri sağlam kılınmış, tam olarak açıklanmış bir kitaptır.

(Allah’tan başkasına ibadet etmeyesiniz. Ben, O’nun tarafından sizler için bir uyarıcı ve müjdeciyim.) [Hûd Suresi: 1-2] Bu ibadetin hakikati, kulların kul olduklarını ortaya koydukları, dua, korku, ümit, namaz, oruç, kurban, adak gibi bütün ibadetlerde O’nu teslimiyet ile birleyerek bir

tek O'na ibadet etmeleridir. Allah Teâlâ'yı kâmil bir sevgi ile severek, O'nu büyüklüğüne teslimiyetle boyun eğip, rağbet ederek ve isteyerek kulluk etmeleridir. Kur'an-ı Kerim'in büyük bir kısmı bu büyük esasa göre indirilmiştir. Allah -Subhânehû ve Teâlâ-'nın şu sözünde olduğu gibi:

﴿فَاعْبُدِ اللَّهَ مُخْلِصًا لَهُ الدِّينَ ۚ أَلَا لِلَّهِ الدِّينُ الْخَالِصُ﴾

(O halde dini yalnız O'na halis kılarak Allah'a ibadet et.)

(Bilinmeli ki halis dindarlık yalnız Allah için olanıdır.) [Zümer Suresi: 2-3] Yine şu sözünde olduğu gibi:

﴿وَقَضَىٰ رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوا﴾

(Rabbin, sadece kendisine kulluk etmenizi emretti.) [İsrâ Suresi: 23] Yine şu sözünde olduğu gibi:

﴿فَادْعُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ ۚ﴾

(O halde kâfirlerin hoşuna gitmese de, siz dini Allah'a has kılarak O'na ibadet edin.) [Gâfir (Mümin) Suresi: 14] Sahih Buhârî ve Müslim'de, Muâz -radiyallahu anhu-'dan rivayet edilen bir hadiste Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem- şöyle buyurmuştur:

«حق الله على العباد أن يعبدوه ولا يشرکوا به شیئاً».

«Yüce Allah'ın kulları üzerindeki hakkı yalnızca O'na ibadet etmeleri ve kendisine hiçbir şeyi ortak koşmamalarıdır.»¹

Allah'ın kullarına gerekli ve farz kıldığı İslam'ın açık ve belirlenmiş olan beş şartının hepsine iman etmek

Allah'a imanın bir kısmı da Allah'ın kullarına gerekli kıldığı ve İslam'ın zahir olan beş şartından onlara farz kıldığı her şeye inanmaktır. Bunlar ise, Allah'tan başka hak ilah olmadığına ve Muhammed'in Allah'ın elçisi olduğuna şehadet getirmek, namaz kılmak, zekât vermek, ramazan orucunu tutmak, gücü yeten için Allah'ın Beyt-i Haramı'nı haccetmek ve tertemiz olan şeriatın getirdiği diğer farzlardır.

Bu şartların en önemlisi ve en büyüğü, Allah'tan başka hak ilah olmadığına ve Muhammed - sallallahu aleyhi ve sellem-'in Allah'ın resulü olduğuna şehadet etmektir. Allah'tan başka hak ilah olmadığına şehadet etmek, yalnızca Allah'a kullukta ihlaslı olmayı ve Allah'tan gayrisına kulluk etmemeyi gerektirir. İşte bu, (Lâ ilâhe illallah) Allah'tan başka hak ilah yoktur, ifadesinin manasıdır. Çünkü bu sözün anlamı, "Allah'tan başka

¹ Buhârî, el-Cihad ves-Siyer (2701). Müslim, el-İman (30). el-Tirmizî, el-İman (2643). İbn Mâce, ez-Zühd (4296). İmam Ahmed (5/238).

kendisine kulluk/ibadet edilecek başka hak ilah yoktur" demektir. Allah'tan başka kendisine ibadet edilen ister insan, ister melek, ister cin, ister başka bir şey olsun, bunların hepsi kendilerine kulluk edilen batıl ilahlardır. Kendisine ibadet edilen tek hak ilah Allah'tır. Allah -Subhânehû ve Teâlâ- şöyle buyurmuştur:

﴿ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ وَأَنَّ مَا يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ هُوَ الْبَاطِلُ﴾

(Böyledir; çünkü Allah hakkın ta kendisidir, O'nun dışında yalvarıp taptıkları ise batılın ta kendisidir.) [Hac Suresi: 62] Daha önce Allah -Subhânehû ve Teâlâ-'nın insanları ve cinleri bu temel esas için yarattığı, onlara bunu emrettiği, elçilerini bununla gönderdiği ve kitaplarını bununla indirdiği açıklanmıştı. Bu durumu iyice düşünüp, çok dikkat edersen Müslümanların çoğunluğunun bu doğru esaslar konusunda ne kadar büyük bir cehalete düştüğünü, Allah ile birlikte Allah'tan gayrisına ibadet ettiklerini ve sadece O'nun hakkı olan ibadeti başkası için de yaptıklarını daha iyi anlarsın. Allah yardımcımız olsun.

Allah'ın; âlemin yaratıcısı, işlerini idare eden, ilim ve kudretiyle onlar üzerinde tasarrufta bulunan olduğuna iman etmek.

Allah Teâlâ'ya iman etmenin kısımlarından biri de O'nun; âlemi yaratan, onların işlerini idare eden

olduğuna ve burada ilmi ve kudretiyle dilediği gibi tasarrufta bulunduğuna inanmaktır. O; dünyanın ve ahiretin sahibi, bütün âlemlerin Rabbi'dir. O'ndan başka bir yaratıcı da, O'ndan başka bir Rab de yoktur. Kullarını ıslah etmek, onları yakın zamanda ve gelecekte kurtaracak ve ıslah edecek şeylere çağırmak için peygamberler gönderdi ve kitaplar indirdi. Her türlü noksanlıklardan münezze olan Allah'ın bütün bu işlerde bir ortağı yoktur. Allah Teâlâ'nın buyurduğu gibi:

﴿اللَّهُ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ ۖ﴾

(Allah her şeyin yaratıcısıdır. O, her şeye vekildir. 62) [Zümer Suresi: 62] Başka bir ayette de Allah Teâlâ şöyle buyurmuştur:

﴿إِنَّ رَبَّكُمُ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ يُغْشِي اللَّيْلَ النَّهَارَ يَطْلُبُهُ حَثِيثًا وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ وَالنُّجُومُ مُسَخَّرَاتٌ بِأَمْرِهِ ۗ أَلَا لَهُ الْخَلْقُ وَالْأَمْرُ ۗ تَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ ۝﴾

(Şüphesiz gökleri ve yeri altı günde yaratmış olan Rabbiniz Allah, sonrasında arşın üstüne yükselmiştir. Birbirlerini durmadan takip eden geceyi gündüze bürüyüp örter. Güneş, Ay ve yıldızlar da O'nun emrine boyun eğmiştir. Dikkat edin! Yaratma da, emir de yalnızca O'na aittir. Âlemlerin Rabbi olan Allah ne yücedir!) [A'râf Suresi: 54]

Allah'ın en güzel isimlerine ve yüce sıfatlarına, tahrif etmeden, ta'til etmeden, tekyif etmeden ve temsil etmeden iman etmek.¹

Allah'a imanın kısımlarından diğer bir şey de Allah'ın yüce kitabında yer alan ve O'nun emin olan resulü tarafından bildirilmiş en güzel isimlerine ve yüce sıfatlarına, tahrif, ta'til, tekyif ve temsil olmaksızın iman edilmesidir. Bilakis, varit oldukları gibi yüce anlamlarına iman ederek Allah -Azze ve Celle-'nin özelliği olan bu sıfatların yaratıklarına benzetmeden, kendisine yakışan şekilde kabul edilmesi ve o şekilde bildirilmesi gerekir. Allah Teâlâ'nın şu buyruğunda olduğu gibi:

﴿لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ﴾

(O'nun benzeri hiçbir şey yoktur. O hakkıyla işitendir, hakkıyla görendir.) [Şûrâ Suresi: 11]
Allah -Azze ve Celle- şöyle buyurmuştur:

﴿فَلَا تَضْرِبُوا لِلَّهِ الْأَمْثَالَ إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ٧٤﴾

(Allah'a benzerler koşup durmayın. Çünkü Allah bilir, siz bilmezsiniz. 74) [Nahl Suresi: 74]

¹ Tahrîf: (Bozmak, değiştirmek, tahrif etmek, çarpıtmak)
Ta'til: (İptal etmek İlahi sıfatları nefyedip, Allah'ın zatında öyle bir sıfatın varlığını inkâr etmektir.)
Tekyîf: (Keyfiyet, nasıllık, nicelik belirtmek. Sıfatların keyfiyetini tayin edip künhünü ispat etmek.)
Temsîl: Benzetmek (Allah'ın sıfatlarından bir sıfatın mahlukatın sıfatlarına benzediğini söylemek.)

Bu, Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'in ahabının ve en güzel şekilde onların peşinden gidenlerin inancıdır. İmam Ebu'l-Hasan el- Eş'arî -Allah ona rahmet etsin-'in "El-Makâlât an Ashâbîl-Hadîs ve Ehlis-Sünne" adlı kitabında bunu nakletmiştir. Diğer ilim ve iman sahipleri tarafından da nakledilmiştir.

Evzâî -Allah ona rahmet etsin- şöyle demiştir: Zührî ve Mekhûl'a sıfatlarla ilgili ayetler soruldu ve onlar şöyle dediler: Bunları geldikleri gibi aktarın ve anlatın. Velîd b. Müslim -Allah ona rahmet etsin- dedi ki: Mâlik, Evzâî, Leys b. Sa'd ve Süfyân es-Sevrî'ye -Allah onlara rahmet etsin- bu kitapta sıfatlar hakkında yer alan hadisler soruldu. Hepsi şöyle dediler: Keyfiyetini sorgulamadan olduğu gibi anlatın ve aktarın. Evzâî -Allah ona rahmet etsin- şöyle demiştir: Biz, tabiinden birçok kimse hala aramızdayken, Allah -Subhânehû ve Teâlâ-'nın arşının üstünde olduğunu söyledik. Sünnette varit olan sıfatlara iman ederdik. İmam Mâlik'in şeyhi Rabîa b. Ebû Abdurrahman -Allah ona rahmet etsin- istiva hakkında sorulduğunda şöyle dedi: (İstiva kelimesinin anlamı meçhul değildir ve bunun nasıl olduğuna ise akıl ermez. Risalet Allah'tandır ve Rasûlullah'ın üzerine düşen apaçık bir tebliğdir. bizim üzerimize düşen de tasdik etmektir.) İmam Mâlik -Allah ona rahmet etsin-'e istivanın nasıl olduğu hakkında soru sorulduğunda ise şöyle

demoştir: (İstiva bilinen bir şeydir. Nasıl olduğu ise bilinmez. Buna inanmak farzdır. Nasıl olduğunu sormak ise bidattir.) Sonra soruyu soran kimseye şöyle demoştir: Seni kötü bir adamdan başka bir şey olarak görmüyorum! Dışarı çıkarılmasını emretti ve onu dışarı çıkardılar.

Bu mana, Müminlerin annesi Ümmü Seleme - radiyallahu anhâ- ve İmam Ebu Abdurrahman b. Mübarek -Allah ona rahmet etsin-'den rivayet edilmiştir: (Biz, Rabbimizi göklerinin üstünde, arşının üzerinde yarattıklarından ayrı olarak biliyoruz.). İmamların bu konudaki sözleri bu konferansta alıntılanamayacak kadar çoktur. Bu konu hakkında daha çok bilgi öğrenmek isteyen, Abdullah b. İmam Ahmed'in "Es-Sünne" kitabı gibi sünni âlimlerin bu konuda yazdıklarını gözden geçirmelidir. Değerli İmam Muhammed b. Huzeyme'nin "Et-Tevhîd" kitabı, Ebul-Kâsım El-Lâlekâ'î Et-Taberî'nin "Es-Sünne" kitabı, Ebû Bekir b. Ebî Âsım'ın "Es-Sünne" kitabı, Şeyhülislam İbn Teymiyye -Allah ona rahmet etsin-'in Hama halkına verdiği cevap olan kitabı bu kitaplara birer örnektir. Şeyhülislam'ın bu kitabı çok büyük ve faydalı bir cevaptır. Bu kitapta Ehl-i Sünnetin akidesini açıklamıştır. Onların birçok sözlerini ve Ehl-i Sünnetin söylediği şeri ve akli delillerin doğruluğunu ve muhaliflerinin söylediklerinin ise geçersiz olduğunu nakletmiştir. Aynı şekilde onun,

Tedmuriyye olarak isimlendirilen risalesi, bu görüşü daha geniş bir şekilde, Ehl-i Sünnetin akidesini nakli ve aklî delilleriyle açıklamıştır. İyi niyetle ve hakikati öğrenme arzusuyla bu konuyu araştıran tüm ilim adamları için görüşlerine muhalefet edenlere hakkı ortaya çıkaracak ve batılı ortadan kaldıracak şekilde reddiye vermiştir. İsimler ve sıfatlar konusunda Ehl-i Sünnetin itikat ettiği gibi inanmayıp muhalefet edenler onun ispat ettiği ve inkâr ettiği her şeyde açık çelişkiyle beraber nakli ve akli delillere kesin muhalefet edeceklerdir.

Ehl-i Sünnet ve'l Cemaate gelince onlar, Allah - Subhânehû ve Teâlâ-'nın yüce kitabında kendisi için ispat ettiği veya resulü Muhammed -sallallahu aleyhi ve sellem-'in sahih sünnetinde ispat ettiği sıfatları, (mahlukata) bir benzerlik atfetmeden ispat etmişlerdir. Bütün noksanlıklardan münezzeh olan Allah'ı, yarattıklarına benzemekten, ta'tilden (sıfatlarını yok saymaktan) uzak tuttular. Böylece çelişkiden emin oldular ve tüm delillere göre hareket ettiler. O, resullerini bununla gönderdi ve resuller bunun için elinden geleni yaptılar. Bu, Yüce Allah'ın, elçilerini gönderdiği hakikate sarılan, bunun için elinden geleni yapan ve kendisini hakikate iletmesini ve delilini göstermesini Allah'tan samimi olarak isteyen kimseler için Allah

-Subhânehû ve Teâlâ-'nın sünnetidir. Allah Teâlâ şöyle buyurmuştur:

﴿بَلْ نَقْذِفُ بِالْحَقِّ عَلَى الْبَاطِلِ فَيَدْمَغُهُ فَإِذَا هُوَ زَاهِقٌ﴾

(Bilakis biz, hakkı bâtılın tepesine bindiririz de o, bâtılın işini bitirir. Bir de bakarsınız ki, bâtıl yok olup gitmiştir.) [Enbiyâ Suresi: 18] Allah Teâlâ şöyle buyurmuştur:

﴿وَلَا يَأْتُونَكَ بِمَثَلٍ إِلَّا جِئْنَاكَ بِالْحَقِّ وَأَحْسَنَ تَفْسِيرًا ۝۳۳﴾

(Onlar sana her ne misal getirirler (buna karşılık) mutlaka biz de sana hakkı ve daha güzel açıklamayı getiririz. 33) [Furkân Suresi: 33] Hafız İbn Kesîr -Allah ona rahmet etsin-, meşhur tefsirinde Allah -Azze ve Celle-'nin (Şüphesiz sizin Rabbiniz, gökleri ve yeri altı günde yaratmış ve Arş'ın üzerine istiva etmiştir.) [A'râf Suresi: 54] ayetinden bahsederken bazı şeyler zikretmiştir. Bu konuya dair bu güzel sözleri, büyük faydaları nedeniyle burada en iyi şekilde nakledilmesi güzel olur. Kendisi -Allah ona rahmet etsin- şöyle demiştir: Bu konuda insanların söylediği birçok sözler vardır. Bunları uzun uzun açıklamamanın yeri burası değildir. Biz bu konuda Selef-i Salihin'in yolunu takip ediyoruz: Mâlik, Evzâ'î, Es-Sevrî, Leys b. Sa'd, Şâfi'î, Ahmed, İshak b. Râheveyh, geçmişte ve günümüzde olan Müslümanların diğer imamları, sıfatların tekyif, teşbih, ta'til yapmadan geldiği gibi aktarılması

görüşündedirler. Görünen odur ki müşebbihenin (Allah'ın sıfatlarını kulların sıfatlarına benzetenlerin) akıllarına ilk gelen, Allah'ın sıfatlarının yok sayılmasıdır. Çünkü Allah, yarattıklarından hiçbirine benzemez, hiçbir şey de O'na benzemez. O, her şeyi hakkıyla işitendir ve hakkıyla görendir. Aksine mesele, Buhârî'nin şeyhi Nuaym b. Hammâd el-Huzâ'î de dahil olmak üzere imamların söylediği gibidir: Kim Allah'ı mahlukatına benzetirse kâfir olur. Kim de Allah'ın kendisini vasıflandırdığı şeyi inkâr ederse kâfir olur. Allah'ın kendisini vasıflandırdığı veya Resulünün vasıflandırdığı şeyde bir teşbih (benzetme) yoktur. Kim, anlamı apaçık olan ayetlerde ve sahih hadislerde zikredilenlerle Allah'ın yüceliğine yaraşır bir şekilde Allah Teâlâ'nın sıfatlarını ispat ederse ve Allah Teâlâ'dan noksanlıkları nefyederse o zaman hidayet yolunu tutmuş olur.

Meleklerle İman

Meleklerle iman ise; onlara genel ve detaylı olarak onlara inanmayı kapsar. Müslüman, Allah'ın kendisine itaat etmek üzere yarattığı meleklerinin olduğuna ve onların, Allah'ın emirlerinin üzerine söz söylemeyen, O'nun emriyle hareket eden şerefli kullar olduklarına inanır.

(يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يَشْفَعُونَ إِلَّا لِمَنِ ارْتَضَىٰ وَهُمْ مِنْ خَشْيَتِهِ مُشْفِقُونَ ۝٢٨)

(Allah onların önlerindeki de arkalarındaki de (bildiklerini de bilmediklerini de) bilir. Onlar Allah'ın razı olduklarından başkasına şefa'at edemezler ve Allah korkusundan titrerler.) [Enbiyâ Suresi: 28] Arş'ı taşımakla görevli olanlar, Cennet ve Cehennem bekçileri ve kulların amellerini muhafaza etmekle görevli olanlar da dahil olmak üzere pek çok sınıflara ayrılırlar. Biz, Cebrâîl, Mîkâîl ve ateşin bekçisi Mâlik gibi Allah'ın ve Rasûlünün isimlerini bildirdiği meleklerle ayrıntılı olarak iman ettik. Sûr'a üflemeyle görevlendirilen İsrâfîl'in sahih hadislerde ismi geçmektedir. Sahih-i Müslim'de Âişe -radiyallahu anha-'dan rivayet edildiğine göre Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem- şöyle buyurmuştur:

«خَلَقْتُ الْمَلَائِكَةَ مِنْ نُورٍ وَخَلَقَ الْجَانَّ مِنْ نَارٍ وَخَلَقَ آدَمَ مِمَّا وَصَفَ لَكُمْ»

«Melekler nurdan yaratıldı. Cinler dumanlı alevden, ateşten yaratıldılar. Âdem ise size anlatılandan yaratıldı.»¹ Müslim Sahih'inde rivayet etmiştir.

¹ Müslim, ez-Zühd ve er-Rakâik (2996). Ahmed (6/153).

Kitaplara İman

Kitaplara iman da böyledir. Yüce Allah'ın peygamberlerine ve resullerine, kendi hakkını kullarına açıklamak ve kendisine davet etmek üzere kitap indirdiğine genel olarak inanmayı gerektirir. Allah Teâlâ şöyle buyurmuştur:

﴿لَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا بِالْبَيِّنَاتِ وَأَنْزَلْنَا مَعَهُمُ الْكِتَابَ وَالْمِيزَانَ لِيَقُومَ النَّاسُ بِالْقِسْطِ﴾

(Andolsun biz peygamberlerimizi açık kanıtlarla gönderdik, beraberlerinde kitap ve adalet terazisini de indirdik ki, insanlar hakkaniyete uygun davransınlar.) [Hadîd Suresi: 25] Allah Teâlâ şöyle buyurmuştur:

﴿كَانَ النَّاسُ أُمَّةً وَاحِدَةً فَبَعَثَ اللَّهُ النَّبِيِّينَ مُبَشِّرِينَ وَمُنْذِرِينَ وَأَنْزَلَ مَعَهُمُ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ لِيَحْكُمَ بَيْنَ النَّاسِ فِيمَا اخْتَلَفُوا فِيهِ وَمَا اخْتَلَفَ فِيهِ﴾

(İnsanlar bir tek ümmet idi. Sonra Allah, müjdeciler ve uyarıcılar olarak peygamberleri gönderdi. Onlar aracılığı ile anlaşmazlığa düştükleri konularda insanlar arasında hüküm vermek için gerçeği içeren kitabı indirdi.) [Bakara Suresi: 213]

Yüce Allah'ın isimlerini bildirdiği Tevrat, İncil, Zebur ve kitapların en hayırlısı ve sonuncusu olan Kur'an'a, Kur'an'ın diğerlerinin üzerine hâkim ve onları tasdik edici olduğuna ayrıntılı olarak

inanıyoruz. O, tüm ümmetin takip etmesi ve Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'den sahih olarak gelen sünnetle birlikte onun ile hükmetmesi gereken kitaptır. Çünkü Allah -Subhânehû ve Teâlâ-resulü Muhammed -sallallahu aleyhi ve sellem-'i elçi olarak bütün insanlara ve cinlere göndermiştir. Kendisi ile hükmetmesi için ona bu Kur'an'ı indirmiştir. Onu (Kur'an'ı) göğüslerde olan (manevi hastalıklara) şifa ve her şeyin açıklaması, Müminler için bir hidayet ve rahmet kılmıştır. Allah Teâlâ şöyle buyurmuştur:

﴿وَهَذَا كِتَابٌ أَنْزَلْنَاهُ مُبَارَكٌ فَاتَّبِعُوهُ وَاتَّقُوا لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ١٥٥﴾

(Bu (Kur'an) da bizim indirdiğimiz mübarek bir kitaptır. Ona uyun ve gûnahtan korunun ki size rahmet edilsin.) [En'âm Suresi: 155] Başka bir ayette de şöyle buyurmuştur:

﴿وَنَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ تِبْيَانًا لِّكُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً وَبُشْرَىٰ لِلْمُسْلِمِينَ﴾

(Bu kitabı sana her konuda açıklama getiren bir rehber, bir hidayet ve rahmet kaynağı, Müslümanlar için bir müjde olarak indirdik.) [Nahl Suresi: 89] Yine Allah Teâlâ şöyle buyurmuştur:

﴿قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ جَمِيعًا الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ
وَالْأَرْضِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ فَأَمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ النَّبِيِّ الْأُمِّيِّ
الَّذِي يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَكَلِمَاتِهِ وَاتَّبِعُوهُ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ١٥٨﴾

(De ki: “Ey insanlar! Gerçekten ben göklerin ve yerin sahibi olan Allah’ın hepinize gönderdiği elçisiyim. O’ndan başka ilah yoktur. O hayat verir ve öldürür. Öyleyse Allah’a ve de Allah’a ve O’nun sözlerine inanan ümmî peygambere iman edin. Ona uyun ki doğru yolu bulasınız. 158) [Â’râf Suresi: 158] Bu anlamda pek çok ayet vardır.

Peygamberlere İman

Aynı şekilde, peygamberlere genel olarak ve ayrıntılı olarak iman edilmelidir. Allah -Subhânehû ve Teâlâ- kullarına, kendi aralarından müjdeleyici, uyarıcı ve hakka çağıran elçiler göndermiştir. Kim onların davetine icabet ederse mutlu olacak ve kazanacaktır. Onlara karşı çıkanlar ise hüsrana uğrayacak ve pişmanlık duyacaktır. Onların sonuncusu ve onların en hayırlısı Peygamberimiz Muhammed b. Abdullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'dir. Yüce Allah şöyle buyurmuştur:

﴿وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ﴾

(Andolsun ki biz her ümmete, “Allah’a kulluk edin, tağûttan sakının diyen bir elçi gönderdik.) [Nahl Suresi: 36] Allah Teâlâ yine şöyle buyurmuştur:

﴿رُسُلًا مُّبْتَلِينَ وَمُنْذِرِينَ لِّئَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ عَلَى اللَّهِ حُجَّةٌ بَعْدَ الرُّسُلِ﴾

(Müjdeleyen ve uyaran peygamberler gönderdik ki, insanların peygamberlerden sonra Allah'a karşı tutunacak bir delilleri olmasın.) [Nisâ Suresi: 165] Allah Teâlâ şöyle buyurmuştur:

﴿مَا كَانَ مُحَمَّدٌ أَبَا أَحَدٍ مِنْ رِجَالِكُمْ وَلَكِنْ رَسُولَ اللَّهِ وَخَاتَمَ النَّبِيِّينَ﴾

(Muhammed sizin adamlarınızdan hiçbirinin babası değildir. Fakat o, Allah'ın elçisi ve peygamberlerin sonuncusudur.) [Ahzâp Suresi: 40] Allah'ın isimlerini bildirdiği veya ismi Rasûlullah'dan sabit olan, Nûh, Hûd, Salih, İbrahim ve diğerleri gibi peygamberlere ayrıntılı bir şekilde ve bizzat kendilerine iman ederiz. Salatların en güzeli ve selamın en iyisi onların ve peygamberimizin üzerine olsun.

Ahret Gününe İman

Ahret gününe imana gelince:

Allah'ın Resulü -sallallahu aleyhi ve sellem-'in haber verdiği kabir fitnesi, azabı ve nimetlerine, ayrıca o gün yaşanacak dehşetlere, zorluklara, sırata, mizana, hesaba, amellerin karşılığının verilmesi, insanların arasında amel defterlerinin açılması, kitabını sağ eliyle, sol eliyle ya da arkasından alması gibi kıyamet günü yaşanacak olan olaylara dair ölümden sonra olacağını bildirdiği her şeye iman da buna dahildir. Aynı

şekilde Peygamberimiz Muhammed'e verilen havuza, Cennet ve Cehennem'e iman, Müminlerin bütün noksanlıklardan münezze olan Rablerini görmeleri, onlarla konuşması ve Kur'an-ı Kerim'de yada Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'in sahih sünnetinde zikredilen diğer şeyler de Ahiret gününe iman konusuna dahildir. Dolayısıyla tüm bunlara iman etmek, Allah'ın ve Resulü -sallallahu aleyhi ve sellem-'in açıkladığı şekilde inanmak gerekir.

Kadere İman

Kadere iman ise dört meseleye iman etmeyi içerir:

Bunlardan birincisi: Yüce Allah, olmuş olanı ve gelecekte olacakları, kullarının hallerini, onların rızıklarını, ecellerini, amellerini ve diğer bütün işlerini bilir. Bunların hiçbirisi O'na gizli kalmaz. Allah -Subhânehû ve Teâlâ-'nın buyurduğu gibi:

(أَنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ)

(Allah her şeyi hakkıyla bilmektedir.)

[Bakara Suresi: 231] Başka bir ayette de Allah -Azze ve Celle- şöyle buyurmuştur:

(لَتَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَأَنَّ اللَّهَ قَدْ أَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمًا)

(Allah'ın her şeye kadir olduğunu ve Allah'ın her şeyi ilmiyle kuşattığını bilersiniz.) [Talak Suresi: 12]

İkinci mesele: Allah Teâlâ takdir ettiği ve gerçekleşmesini dilediği her şeyi yazmıştır. Allah Teâlâ şöyle buyurmuştur:

﴿قَدْ عَلِمْنَا مَا تَنْقُصُ الْأَرْضُ مِنْهُمْ وَعِنْدَنَا كِتَابٌ حَفِيزٌ﴾

(Şüphesiz biz, toprağın; onlardan neleri eksilttiğini bilmekteyiz. Yanımızda (o bilgileri) koruyan bir kitap vardır. 4) [Kâf Suresi: 4] Başka bir ayette de şöyle buyurmuştur:

﴿وَكُلَّ شَيْءٍ أَحْصَيْنَاهُ فِي إِمَامٍ مُبِينٍ﴾

(Biz, her şeyi apaçık bir kitapta (Levh-i Mahfuz'da) bir bir kaydetmişizdir.) [Yâsîn Suresi: 12] Yine Allah Teâlâ şöyle buyurmuştur:

﴿أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِنَّ ذَلِكَ فِي كِتَابٍ إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ﴾

(Bilmez misin ki, kuşkusuz Allah gökte ve yerde ne varsa hepsini bilir. Kuşkusuz bunların hepsi bir kitaptadır. (Levh-i Mahfuz) Şüphesiz bu, Allah'a göre çok kolaydır. 70) [Hac Suresi: 70]

Üçüncü mesele: O'nun etkin dilemesine iman. O'nun dilediği şey olur, dilemediği şey olmaz. Allah -Subhânehû ve Teâlâ- şöyle buyurmuştur:

﴿إِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ﴾

(Muhakkak ki Allah dilediğini yapar.) [Hac Suresi: 18] Yine Allah -Azze ve Celle- şöyle buyurmuştur:

﴿إِنَّمَا أَمْرُهُ إِذَا أَرَادَ شَيْئًا أَنْ يَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ۝۸۲﴾

(Bir şeyi dilediği zaman, O'nun emri yalnızca: 'Ol!' demesidir. O da hemen oluverir.) [Yâsîn Suresi: 82] Başka bir ayette de Allah Teâlâ şöyle buyurmuştur:

﴿وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا ۝۳۰﴾

(Allah dilemedikçe siz dileyemezsiniz. Şüphesiz Allah; her şeyi bilendir, Hakîm'dir.) [İnsan Suresi: 30]

Dördüncü mesele: Yüce Allah'ın bütün varlıkları yaratmış olmasına iman. O'ndan başka yaratıcı yoktur ve O'ndan başka Rab yoktur. Bu da Yüce Allah'ın şu buyruğunda olduğu gibidir:

﴿اللَّهُ خَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ ۝۶۲﴾

(Allah, her şeyin yaratıcısıdır ve O her şeyin vekilidir.) [Zümer Suresi: 62] Başka bir ayette de şöyle buyurmuştur:

﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اذْكُرُوا اللَّهَ عَلَيْكُمْ هَلْ مِنْ خَالِقٍ غَيْرِ اللَّهِ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَأَنَّى تُؤْفَكُونَ ۝۳﴾

(Ey insanlar! Allah'ın üzerinizdeki nimetini hatırlayın. Allah'tan başka size gökten ve yerden rızık verecek bir yaratıcı var mı? O'ndan

başka (hak) ilah yoktur. Nasıl oluyor da (tevhitten şirke) çevriliyorsunuz?) [Fâtır Suresi: 3] Kadere iman, bunların bir kısmını inkâr eden bidat ehlinin aksine, Ehl-i Sünnet ve'l-Cemaate göre bu dört şeye inanmayı içerir.

İman; söz, amel ve itikattır. İtaatler ile artar, günahlar ile azalır.

İmanın itaatle artan, isyanla azalan söz ve eylem olduğu, şirk ve küfür dışında, helal olduğuna inanmadığı sürece zina etmek, hırsızlık yapmak, faiz almak, içki içmek, ana-babaya isyan etmek gibi diğer büyük günahlardan bir gûnahtan dolayı Müslüman bir kimsenin kâfir ilan edilmesinin caiz olmadığı inancı da Allah'a iman etmenin kapsamına girmektedir. Bu da Allah -Subhânehû ve Teâlâ-'nın şu ayetinde geçer:

(إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ)

(Allah, kendisine şirk koşulmasını asla bağışlamaz, bunun dışındaki (günahları) dilediği kimse için bağışlar.) [Nisâ Suresi: 48] Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'den rivayet edilen mütevatir hadislerle sabit olan şudur: Allah, kalbinde hardal tanesi kadar iman bulunan kimseyi Cehennem'den çıkaracaktır.

Sevgi Allah içindir, nefret Allah içindir, dostluk Allah içindir, düşmanlık Allah içindir.

Allah'a imanın içinde; Allah için sevmek, Allah için nefret etmek, Allah için dost olmak ve Allah için düşmanlık etmek de vardır. Mümin, Müminleri sever ve onlara dost olur. Kâfirlerden nefret eder ve onlara düşmanlık besler. Bu ümmetin Mümin olanlarının başında Allah'ın Resulü -sallallahu aleyhi ve sellem-'in sahabeleri vardır. Ehl-i Sünnet ve'l-Cemaat onları sever, onlara dost olur ve onların peygamberlerden sonra en hayırlı insanlar olduğuna inanırlar. Bu konuda Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem-'in şu sözüne dayanırlar:

«خير القرون قرني ثم الذين يلونهم ثم الذين يلونهم»

«İnsanların en hayırlıları benim asırmda yaşayanlardır. Sonra onlara uyanlar, sonra da onlara uyanlardır.»¹ Hadisin sahihliği hususunda ittifak edilmiştir. Onlar, sahabelerin en hayırlılarının Ebû Bekir Sıddîk, ardından Ömer el-Fârûk, sonrasında Osman Zinnûreyn, sonra da Ali el-Murtazâ -radiyallahu anhum- olduğuna, onların sonrasın da ise Cennetle müjdelenen on sahabe ve

¹ Buhârî, eş-Şehadât (2509). Müslim, Fadâilu's- Sahâbe (2533). Tirmizî, el-Menâkıb (3859). İbn Mâce, el-Ahkâm (2362). Ahmed (1/434).

diğer sahabeler -radiyallahu anhum- olduğuna inanırlar. Sahabeler arasında gerçekleşen olaylara dahil olmazlar. Bu konuda onların müçtehit olduklarına inanırlar. Doğruyu bulana iki ecir, hata yapana bir ecir vardır. Onlar, Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'in kendisine inanan ailesini sever ve onlara sahip çıkarlar. Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'in hanımları olan Müminlerin annelerine de sahip çıkarlar. Onların hepsinden razıdırlar. Ehl-i Beyte sözle veya fiille zarar veren Nevâsib fırkasının yolunu inkâr ettikleri gibi, Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'in ashabından nefret eden ve onlara söven, Ehl-i Beyt sevgisinde aşırıya giderek onları Allah -Azze ve Celle-'nin kendilerine bahşettiği makamın üstüne çıkaran Râfizîler'in yolunu da inkâr ederler.

Bu kısa konuşmada bahsettiğimiz her şey, Allah'ın Elçisi Muhammed -sallallahu aleyhi ve sellem-'in gönderildiği doğru akidenin bir parçasıdır. Bu akide, Ehl-i Sünnet ve'l-Cemaat Fırka-i Naciye'nin akidesidir ki, Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem- onlar hakkında şöyle buyurmuştur:

«لا تزال طائفة من أمتي على الحق منصورون لا يضرهم من خذلهم حتى يأتي أمر الله سبحانه»

«Ümmetinden, hak üzere kalacak bir topluluk sürekli bulu-nacaktır. Onları aşağılayan veya onlara muhalefet edenler, onlara asla zarar

veremeyecektir. Öyle ki, Allah -Subhânehû ve Teâlâ-'nın kıyamet emri gelinceye kadar bu topluluk insanlara karşı böyle muzaffer halde kalacaklardır.»¹ Bir başka hadiste de şöyle buyurmuştur:

«افترقت اليهود على إحدى وسبعين فرقة، وافترقت النصارى على اثنتين وسبعين فرقة، وستفترق هذه الأمة على ثلاث وسبعين فرقة كلها في النار إلا واحدة فقال الصحابة: من هي يا رسول الله؟ قال: من كان على مثل ما أنا عليه وأصحابي»

«Yahudiler yetmiş bir fırkaya ayrılmıştır. Hristiyanlar yetmiş iki fırkaya ayrılmıştır. Bu ümmet ise yetmiş üç fırkaya ayrılacaktır. Bunların biri hariç geri kalanların hepsi (Cehennem) ateştedir. Sahabeler dediler ki: O (kurtulacak olan) fırka hangisidir ey Allah'ın Resulü? Rasûlullah şöyle buyurdu: Benim ve ashabımın üzerinde bulunduğu yolda olanlar.»² Bu akide, kendisine sımsıkı tutunulması, uyulması gereken ve onunla çelişen her şeyden sakınılması gereken akidedir.

Bu Akideden Sapanlar Ve Onun Zıddına Gidenlerin Bahsi

Onların Sınıfları

¹ Müslim, el-İmâra (1920). Tirmizî, el-Fiten (2229). Ebû Dâvûd, el-Fiten ve'l-Melâhim (4252). İbn Mâce, el-Fiten (3952). Ahmed (5/279).

² İbn Mâce, el-Fiten (3992).

Bu akideden sapanlar ve bu akidenin tersine hareket edenler ise pek çok sınıflara ayrılmışlardır. Bunlar arasında putlara, totemlere, meleklerle, evliyalara, cinlere, ağaçlara, taşlara ve diğerlerine tapanlar vardı. Onlar, resullerin davetine icabet etmediler. Bilakis onlar, tıpkı Kureyş ve Araplar'ın bazılarının Peygamberimiz Muhammed -sallallahu aleyhi ve sellem-'e yaptıkları gibi, onlara inanmamak için inat ettiler. İlahlarından ihtiyaçlarını gidermelerini, hastaları iyileştirmelerini ve düşmanlara karşı zafer kazanmak için yardım istiyorlardı. Batıl ilahları adına kurbanlar kesiyorlar ve onlara adaklar adıyorlardı. Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-onların bu yaptıklarına karşı çıkarak, ihlaslı bir şekilde sadece Allah'a ibadet etmelerini emrettiğinde ise şaşırarak, onu inkâr ettiler ve şöyle dediler:

(أَجْعَلِ الْإِلَهَةَ إِلَهًا وَاحِدًا إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ عَجَابٌ هـ)

(İlahları tek bir ilah mı yaptı? Bu, hayret edilecek bir şeydir.) [Sâd Suresi: 5] Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem-, Allah Teâlâ'nın onlardan bir kısmını doğru yola iletinceye kadar onları Allah'a davet etmeye, şirke karşı uyarmaya, davetinin gerçeklerini açıklamaya devam etti. Ardından ise topluca Allah'ın dinine girdiler. Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'in, ashâbı -radiyallahu anhum-'un ve güzel bir şekilde onlara

tabi olanların sürekli daveti ve uzun mücadeleleri sonrasında Allah'ın dini galip geldi. Daha sonra şartlar değişti ve insanların bir çoğunda cehalet hakim oldu. Böylece birçokları, peygamberler ve evliyalar konusunda aşırıya gidilmesi, onlara yalvarıp yardım istenmesi ve daha başka şirk suretleriyle İslam ncesi cahiliye dinine geri döndüler. (L ilâhe illallah) Allah'tan başka hak ilah yoktur ifadesinin anlamını, Arap kâfirlerin kavradıkları kadar dahi anlayamadılar. Allah yardımcımız olsun.

Bu şirk, peygamberlik döneminin uzak olunması ve cehaletin galip gelmesi nedeniyle insanlar arasında günümüze kadar yayılmaya devam etmiştir.

Sonrakilerin şüphesinin öncekilerin şüphesiyle Aynı Olması Ve Küfür Olan İnançların Bazılarının Bahsi

Sonrakilerin şüphesi, öncekilerin şüphesiyle tıpatıp aynıdır. Bu da onların şu sözüdür: "Bunlar, bizim Allah katındaki şefaatchilerimizdir. Biz onlara ancak bizi Allah'a yaklaştırsınlar diye ibadet ederiz." Yüce Allah, onların bu şüphesinin batıl olduğunu ve her kime olursa olsun kendisinden başkasına ibadet eden kimsenin, O'na ortak koşmuş ve küfre girmiş olacağını açıklamıştır. Allah Teâlâ şöyle buyurmuştur:

﴿وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ وَيَقُولُونَ هَؤُلَاءِ شُفَعَاؤُنَا عِنْدَ اللَّهِ﴾

(Onlar, Allah'ı bırakıp kendilerine ne zarar, ne de fayda verebilecek şeylere tapıyorlar ve; "Bunlar, Allah katında bizim şefaatçilerimizdir", diyorlar.) [Yûnus Suresi: 18]
Yüce Allah onlara şöyle cevap vermiştir:

﴿قُلْ أَتَنْتَبِهُونَ اللَّهَ بِمَا لَا يَعْلَمُ فِي السَّمَاوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾

(De ki: Allah'a, göklerde ve yerde bilmediği bir şeyi mi haber veriyorsunuz? Allah, koştukları şirklerden münezzehtir ve yücedir.) [Yûnus Suresi: 18] Her ne kadar bunu yapanlar, yaptıklarını ibadet olarak isimlendirmese de, Allah -Subhânehû ve Teâlâ- bu ayette onların peygamberlere, evliyalara ve diğerlerine ibadet etmelerinin büyük şirk olduğunu bildirmiş ve şöyle buyurmuştur:

﴿وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ مَا نَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَا إِلَى اللَّهِ زُلْفَى﴾

(O'nu bırakıp da başka dostlar edinenler, "Biz onlara sadece, bizi Allah'a daha çok yaklaştırsınlar diye ibadet ediyoruz" diyorlar) [Zümer Suresi: 3] Ayetin devamında Yüce Allah onlara şöyle cevap vermiştir:

﴿إِنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ فِي مَا هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ كَاذِبٌ كَفَّارٌ﴾

(Doğrusu Allah, ayrılığa düştükleri şeylerde aralarında hüküm verecektir. Şüphesiz Allah, yalancı ve inkârcı kimseyi doğru yola iletmez.)

[Zümer Suresi: 3] Böylece Yüce Allah, kendisinden başkasına yapılan dua, korku, ümit ve benzeri ibadetlerin, Allah -Subhânehû ve Teâlâ-'nın ilahlığını inkâr olduğunu açıkça bildirmiştir. Onların batıl ilahlarının kendilerini Allah'a yaklaştırdığını iddia ettikleri sözlerinin yalanlamıştır.

Bu çağda, sahih akideye ters olan ve Resullerin getirdiklerine aykırı olan bir diğer şey de, Marx, Lenin'in ve diğerlerinin takipçileri olan ateizm ve küfür davetçilerinin, ister sosyalizm, ister komünizm, ister Baasçılık* (Arap sosyalizmi), ister başka adlarla isimlendirilsin fark etmez, inandıkları küfür içeren ideolojileridir. Ateistlerin bu ilkeleri arasında hiçbir ilahın mevcut olmadığı ve hayatın sadece maddeden ibaret olduğu inancı vardır.¹ Bunların ilkeleri arasında, kıyamet gününü, Cennet'i, Cehennem'i ve bütün dinleri inkâr etmek de vardır. Her kim onların kitaplarını inceler ve bunların içeriğini araştırırsa bunu kesin bir şekilde öğrenmiş olacaktır. Bu inanç, tüm semavî dinlere

¹ *Baas inancı: "Rönesans" veya "diriliş" anlamına gelir. Arap dünyasının tek bir devlette birleştirilmesi çağrısında bulunur.

aykırıdır. Ateizm, inananlarını dünyada ve ahirette en kötü sonuçlara sürükler.

Hakka aykırı olan inançlar arasında yine, bazı Batıniler'in ve bazı Sufiler'in inandığı, evliya olarak isimlendirdikleri bazı kimselerin, kainatın işlerinin idaresinde ve yönetiminde Allah'a ortak oldukları inancı da vardır. Bunları, kutuplar, evtad (direkler), gavslar ve batıl ilahları için uydurdukları daha başka isimlerle isimlendirirler. Bu, rubûbiyet tevhidinde koşulan, en çirkin şirklerden biridir. İslam öncesi Araplar'ın şirklerinden daha da kötüdür. Çünkü Arap kâfirleri, rubûbiyette şirke girmemişlerdi. Aksine onların şirki ibadette/kullukta idi. Bolluk zamanlarında şirk koşuyorlardı. Sıkıntı zamanlarında ise ihlaslı bir şekilde sadece Allah'a ibadet ediyorlardı. Allah - Subhânehû ve Teâlâ- şöyle buyurmuştur:

﴿فَإِذَا رَكِبُوا فِي الْفُلِّ دَعَوْا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ فَلَمَّا نَجَّاهُمْ إِلَى الْبَرِّ إِذَا هُمْ يُشْرِكُونَ ٦٥﴾

(Gemiye bindikleri zaman, dini yalnız Allah'a has kılarak yalnız O'na dua ederler. Sonuçta onları karaya çıkarıp kurtarınca hemen ortak koşarlar.) [Ankebût Suresi: 65]
Fakat rubûbiyet konusuna gelince, bunun sadece Allah'a ait olduğunu kabul ederlerdi. Yüce Allah şöyle buyurmuştur:

﴿وَلَيْنُ سَأَلْنَهُمْ مَنْ خَلَقَهُمْ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ﴾

(Onlara kendilerini kimin yarattığını sorsan, elbette “Allah” derler.) [Zuhruf Suresi: 87] Yine Allah Teâlâ şöyle buyurmuştur:

﴿قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أَمَّنْ يَمْلِكُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَمَنْ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَمَنْ يُدَبِّرُ الْأَمْرَ فَسَيَقُولُونَ اللَّهُ فَقُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ ۝۳۱﴾

(De ki: “Gökten ve yerden size rızık veren kimdir? Kulak ve gözlerin sahibi kimdir? Diriyi ölüden çıkaran, ölüyü de diriden çıkaran kimdir? Her işi düzenleyen kimdir?” Onlar, “Allah’tır!” diyecekler. O halde onlara “O’na karşı gelmekten sakınmaz mısınız?” de.) [Yûnus Suresi: 31] Bu anlamda daha pek çok ayet vardır.

Günümüz Müşriklerinin, Geçmiş Müşriklere Göre Fazladan Yaptıkları Şirkler

Günümüz müşrikleri, geçmişte yaşamış müşriklerin şirklerinin üzerine iki yönden ekleme yapmışlardır. Birincisi: Bir kısmı rubûbiyet konusunda dahi şirke girdiler. İkincisi: Bollukta da, darlıkta da şirk koştular. Onların arasına karışan, durumlarını araştıran ve Mısır’da Hüseyin’in, Bedevi’nin ve diğerlerinin mezarlarında, Aden’de Aydaros’un, Yemen’de Hâdî’nin, Şam’da İbn Arabî’nin, Irak’ta Şeyh Abdülkadir Geylânî’nin mezarı gibi meşhur olan kabirlerde, halkın haddi aşarak Allah -Azze ve Celle-’nin hakkı olan bir çok ibadeti bu kabirlerde yatanlara sarf ettiklerini

gören kimse bunu bilir. Onların bu yaptıklarını inkâr eden ve karşı çıkan, Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem-'in ve ondan önceki peygamberlerin -aleyhim es-salâtü vesselâm- Allah tarafından tebliğ etmeleri için gönderildikleri tevhit inancının hakikatini açıklayan ise pek azdır. Muhakkak ki biz, Allah'a aitiz ve muhakkak O'na döneceğiz. Allah'tan, onları şuurlu olmaya geri döndürmesini, içlerinden hidayete davet edenlerin sayısını çoğaltmasını, bu şirkle mücadelede, şirki ve ona vesile olan şeyleri ortadan kaldırmada Müslüman liderleri ve âlimleri muvaffak kılmasını dileriz. Muhakkak ki o hakkıyla işiten ve yakın olandır.

İsim ve sıfatlar konusunda doğru akideye aykırı olan inançlar arasında, Cehmiyye ve Mutezile gibi bidat ehli fırkalar ve Allah'ın sıfatlarını inkâr etme, Allah -Azze ve Celle-'nin kemal sıfatlarını yok sayma yoluna uyanların yaptığı, Allah -Azze ve Celle-'yi var olmayan şeylerin, cansız nesnelerin ve imkânsız olanın sıfatlarıyla sıfatlandıran ve nitelendiren inançları da vardır. Allah Teâlâ, onların bu sözlerinden çok büyük ve yücedir. Buna, Eş'ariler gibi bazı sıfatları inkâr eden ve bazılarını ispat eden kimseler de dahildir. Çünkü onların üzerine düşen, ispat ettikleri sıfatlara muadil olarak, inkâr ettikleri ve delillerini yorumladıkları sıfatları da kabul etmeleri idi. Bu şekilde Kur'an ve

sünnette gelen delillere ve akli delillere muhalefet ettiler. Bu konuda açık bir şekilde çelişkiye düştüler. Oysa Ehl-i Sünnet ve'l-Cemaat, Allah Teâlâ'nın kendisi veya Resulü Muhammed - sallallahu aleyhi ve sellem-'in O'nun için ispat ettiği isim ve sıfatları Allah'ın mükemmellik sıfatları olarak ispat etmişlerdir. Ayrıca sıfatları yok saymak anlamına gelen (Allah'ın sıfatlarını zatından tecrit etme anlamına gelen) sıfatları ta'tîl etme şüphesinden de uzak durarak, Yüce Allah'ı mahlukatına benzemekten tenzih ettiler. Böylece bütün delillere göre hareket etmiş oldular. Sıfatların anlamını tahrif etmediler ve onları Allah'ın zatından tecrit etmediler. Böylece -daha önce de açıklandığı gibi- başkalarının düştüğü çelişkiden kurtulmuş oldular. İşte bu, dünya ve ahirette kurtuluş ve saadet yoludur. Bu ümmetin ilk nesillerinin ve imamlarının gittiği doğru yoldur. Bu ümmetin sonradan gelenleri, önce yaşamış olanların ıslah olduğu şey dışında bir şeyle ıslah olmayacaktır. Bu da, Kur'an ve sünnete uymak ve bunlara aykırı olan şeyleri terk etmektir.

Yalnızca Allah'a ibadet etmenin farz olması ve Allah'ın düşmanlarına karşı zafer kazanma yollarının açıklanması

Mükellef kılınan her kulun en önemli görevi ve üzerine farz olan en büyük şey, göklerin ve yerin Rabbi, büyük Arş'ın Rabbi olan Allah -Subhânehû ve Teâlâ-'ya ibadet etmektir. O, yüce kitabında şöyle buyurmuştur:

﴿إِنَّ رَبَّكُمُ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ يُغْشِي اللَّيْلَ النَّهَارَ يَطْلُبُهُ حَثِيثًا وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ وَالنُّجُومُ مُسَخَّرَاتٌ بِأَمْرِهِ ۗ أَلَا لَهُ الْخَلْقُ وَالْأَمْرُ ۗ تَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ ٥٤﴾

(Şüphesiz gökleri ve yeri altı günde yaratmış olan Rabbiniz Allah, sonrasında arşın üstüne yükselmiştir. Birbirlerini durmadan takip eden geceyi gündüze bürüyüp örter. Güneş, Ay ve yıldızlar da O'nun emrine boyun eğmiştir. Dikkat edin! Yaratma da, emir de yalnızca O'na aittir. Âlemlerin Rabbi olan Allah ne yücedir!) [A'râf Suresi: 54] Allah Teâlâ, kitabının bir başka yerinde de insanları ve cinleri kendisine ibadet için yarattığını bildirmiştir. Allah -Azze ve Celle- şöyle buyurmuştur:

﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ ٥٦﴾

(Ben cinleri de insanları da ancak bana ibadet etsinler, diye yarattım.) [Zâriyât Suresi:

56] Allah'ın, insanları ve cinleri yerine getirmeleri için yarattığı bu kulluk görevi; namaz, oruç, zekât, hac, rükû, secde, tavaf, kurban kesmek, adak adamak, korku, ümit, medet ummak, yardım istemek, sığınmak, diğer dua ve ibadet türleriyle Allah'ın tevhit edilmesi, tek kılınmasıdır. Bu durum, Allah Teâlâ'nın yüce kitabında veya emin olan Resulünün -Rabbi'nin en üstün salâtı ve selâmı üzerine olsun- sünnetinde belirtilen, tüm emirlerinde Allah'a itaat etmeyi ve yasaklarını terk etmeyi de içerir. Allah -Subhânehû ve Teâlâ- insanların ve cinlerin hepsine, uğruna yaratıldıkları, bütün peygamberlerin gönderildiği, onu açıklamak, detaylandırmak, ona davet etmek ve sadece Allah'a ihlasla yapılmasını emretmek için kitapları indirdiği bu ibadeti (kulluğu) yerine getirmelerini emretmiştir. Allah Teâlâ şöyle buyurmuştur:

﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اعْبُدُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ۝٢١﴾

(Ey insanlar! Sizi ve sizden öncekileri yaratan Rabbinize ibadet ediniz ki, böylece takva sahibi olur, sakınırsınız.) [Bakara Suresi: 21] Yine Allah -Azze ve Celle- şöyle buyurmuştur:

﴿وَقَضَىٰ رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا﴾

(Rabbin, kendisinden başkasına ibadet etmemenize ve ana- babaya iyilik etmenize hükmetmiştir.) [İsrâ Suresi: 23] Bu ayetteki

“hükmetti” ifadesinin manası emretti ve buyruk verdi demektir. Allah Teâlâ şöyle buyurmuştur:

﴿وَمَا أَمُرُوا إِلَّا لِیَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّینَ حُنَفَاءَ وَیُقِیمُوا الصَّلَاةَ
وِیُؤْتُوا الزَّكَاةَ وَذَٰلِكَ دِینُ الْقِیمَةِ۝﴾

(Halbuki onlara ancak, dini yalnız O'na has kılarak ve Hanifler olarak Allah'a ibadet etmeleri, namaz kılmaları ve zekât vermeleri emredilmişti. İşte dosdoğru din budur. 5)
[Beyyine Suresi: 5] Allah'ın kitabında bu manadaki ayetler çoktur ve Allah -Azze ve Celle- şöyle buyurmuştur:

﴿وَمَا آتَاكُمُ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَمَا نَهَاكُم عَنْهُ فَانْتَهُوا وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ
الْعِقَابِ﴾

(Peygamber size neyi verirse onu alın, size neyi yasaklarsa ondan geri durun ve Allah'tan sakının. Şüphesiz Allah, cezası şiddetli olandır.)
[Haşr Suresi: 7] Allah -Subhânehû ve Teâlâ- yine şöyle buyurmuştur:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأُولِيَ الْأَمْرِ مِنْكُمْ فَإِنْ
تَنَارَ عَنْكُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ
الْآخِرِ ۚ ذَٰلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا۝۵۹﴾

(Ey iman edenler! Allah'a itaat edin. Peygamber'e itaat edin ve sizden olan idarecilere de. Herhangi bir hususta anlaşmazlığa düştüğünüz takdirde, eğer Allah'a ve ahiret gününe gerçekten inanıyorsanız, bunu

Allah'a ve Resulüne arz edin. Bu, daha iyi ve sonuç bakımından da daha güzeldir.) [Nisâ Suresi: 59] Allah -Azze ve Celle- şöyle buyurmuştur:

(مَنْ يُطِيعِ الرَّسُولَ فَقَدْ أَطَاعَ اللَّهَ)

(Resule itaat eden, Allah'a itaat etmiş olur.)
[Nisâ Suresi: 80]

Allah -Subhânehû ve Teâlâ- şöyle buyurmuştur:

(وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنْ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ)

(Andolsun biz, her ümmete, “Allah’a ibadet edin ve tağuttan kaçının.” diye peygamber gönderdik.) [Nahl Suresi: 36] Yine Allah -Subhânehû ve Teâlâ- şöyle buyurmuştur:

(وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا نُوحِي إِلَيْهِ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدُونِ ٢٥)

(Senden önce gönderdiğimiz bütün peygamberlere: “Şüphesiz, benden başka (hak) ilah yoktur. Öyleyse yalnız bana ibadet edin!” diye vahyetmişizdir.) [Enbiyâ Suresi: 25] Başka bir ayette de Allah Teâlâ şöyle buyurmuştur:

(الرَّ كِتَابٌ أُحْكِمَتْ آيَاتُهُ ثُمَّ فُصِّلَتْ مِنْ لَدُنْ حَكِيمٍ خَبِيرٍ ١ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ ۖ إِنِّي لَكُمْ مِنْهُ نَذِيرٌ وَبَشِيرٌ ٢)

(Elif Lâm Râ. Bu, Hakim ve her şeyden haberdar olan Allah tarafından ayetleri sağlam kılınmış, tam olarak açıklanmış bir kitaptır.

Allah'tan başkasına ibadet etmeyesiniz. Ben, O'nun tarafından sizler için bir uyarıcı ve müjdeciyim.) [Hûd Suresi: 1-2]

Bu muhkem ayetler ve Allah'ın kitabında bu manada gelen ayetlerin hepsi kulluğun ihlaslı bir şekilde sadece Allah'a yapılması gerektiğini ve dinin aslının ve esasının bu olduğuna işaret etmektedir. Aynı şekilde cinlerin ve insanların yaratılmasında, elçilerin gönderilmesinde ve kitapların indirilmesindeki hikmetin de bu olduğuna işaret etmektedir: Mükellef olan her Müslümanın bu konuya önem vermesi ve bu konuda derin bilgi sahibi olması gerekir. Ayrıca kendilerini İslam'a intisap eden birçoğunun düşmüş olduğu, peygamberlere ve salihlere olan sevgide aşırı gitmek, onların kabirleri üzerine bina ve mescitler yapmak, kubbeler dikmek, onlardan bir şey istemek ve yardım dilemek, onlara sığınmak, ihtiyaçlarını ve sıkıntılarını gidermelerini, hastaları iyileştirmelerini, düşmanlara karşı zafer kazanmayı istemek gibi veya buna benzer büyük şirk çeşitlerine düşmemeye dikkat etmeleri gerekmektedir. Allah - Azze ve Celle-'nin kitabının işaret ettiğine muvafık olarak, Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'den sahih olarak gelen, Buhârî ve Müslim'de, Muâz' - radiyallahu anhu-'dan rivayet edilen bir hadiste

Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem- ona şöyle buyurmuştur:

«أتدري ما حق الله على العباد وحق العباد على الله؟ فقال معاذ: قلت الله ورسوله أعلم، فقال النبي -صلى الله عليه وسلم- حق الله على العباد أن يعبدوه ولا يشرکوا به شيئاً، وحق العباد على الله أن لا يعذب من لا یشک به شيئاً» الحديث.

«Allah'ın kulları üzerindeki hakkı nedir bilir misin?» Muâz şöyle dedi ki: Ben; "Allah ve Resulü daha iyi bilir," dedim. Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem-: «Allah'ın kulları üzerindeki hakkı, yalnızca O'na ibadet etmeleri ve kendisine hiçbir şeyi ortak koşmamalarıdır. Kulların Allah üzerindeki hakkı ise, O'na şirk koşmayanlara azap etmemesidir.» diye buyurdu.¹ Hadisin devamı vardır. Sahih-i Buhârî'de Abdullah b. Mesûd -radiyallahu anhu-'dan rivayet edilen hadiste, Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem- şöyle buyurmuştur:

«من مات وهو يدعو الله ندا دخل النار»

«Kim, Allah'ın dışında birisine dua ederek O'na eş koşar bir halde ölürse, Cehennem'e girer.»² Sahih-i Müslim'in, Câbir -radiyallahu anhu-'dan rivayet ettiği bir hadiste, Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem- şöyle buyurmuştur:

¹ Buhârî, el-İsti'zân (5912). Müslim, el-İman (30). Tirmizî, el-İman (2643). İbn Mâce, ez-Zühd (4296). Ahmed (5/238).

² Buhârî, Tefsîr'ul-Kur'an (4227). Müslim, el-İman (92). Ahmed (1/374).

«من لقي الله لا يشارك به شيئا دخل الجنة ومن لقيه يشارك به شيئا دخل النار»
«Kim, Allah'ın huzuruna O'na hiçbir şeyi şirk koşmadan çıkarsa Cennete girer. Kim de, Allah'ın huzuruna O'na şirk koşmuş olarak çıkarsa o kimse de, Cehenneme girer.»¹ Bu anlamda daha başka pek çok hadis vardır. Bu konu en önemli ve en büyük konulardan biridir. Allah, Peygamberi Muhammed -sallallahu aleyhi ve sellem-'i tevhide davet etmek ve insanları şirk koşmaktan yasaklamak için gönderdi. Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem- Allah'ın onu tebliğ etmek için gönderdiği görevini en mükemmel şekilde yerine getirdi. Allah adına çok büyük eziyetlere maruz kaldı, yine de sabretti. Onunla birlikte ashabı -radiyallahu anhum- Arap Yarımadası'ndaki tüm (Evsân) taşlardan yapılan putları ve (Asnâm) tahta, altın ve gümüşten yapılan putları kaldırıncaya kadar daveti tebliğ etmede sabrettiler. Böylece insanlar topluluklar halinde Allah'ın dinine girdiler. Kâbe'nin etrafındaki ve içindeki putlar kırıldı. Lât, Uzza, Menât ve Arap kabilelerindeki tüm putlar kırıldı ve yıkıldı. Sahip oldukları putların hepsi yıkıldı. Böylece Arap Yarımadası'nda Allah'ın sözü yükseldi ve İslam ortaya çıkarak üstün oldu. Daha sonra Müslümanlar davet ve cihatla Arap yarımadasının dışına yöneldiler. Yüce Allah onlar aracılığıyla daha önce kendilerine saadet yazılmış olan kullarına

¹ Buhârî el-İlim (129), Müslim el-İman (32), Ahmed (3/157).

hidayet etti. Allah onlar aracılığıyla hakikati ve adaleti dünyanın pek çok yerine yaydı. Böylece onlar hidayet imamları, hakikat önderleri, adalet ve ıslahatın savunucuları oldular. Akabinde tâbiîn ve onlara en güzel şekilde tabi olanlardan hidayet imamları, hakikat savunucuları onların yolunda yürüyerek Allah'ın dinini yaydılar. Onlar insanları Allah'ı birlemeye/tevhide çağırdılar. Kınayıcının kınamasından korkmadan, canlarıyla ve mallarıyla Allah yolunda savaştılar. Bunun üzerine Allah Teâlâ onları destekledi, onlara zafer verdi, karşı çıkanlara ve düşmanlara karşı onları galip kıldı ve onlara verdiği sözü yerine getirdi. Yüce Allah onlara ayetinde şöyle vaat etti:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِن تَنصُرُوا اللَّهَ يَنْصُرْكُمْ وَيُثَبِّتْ أَقْدَامَكُمْ﴾

(Ey İman edenler! Eğer Allah'a yardım ederseniz, O da size yardım edecek ve ayaklarınızı sabit kılacaktır.) [Muhammed Suresi: 7] Allah -Azze ve Celle- yine şöyle buyurmuştur:

﴿وَلْيَنْصُرَنَّ اللَّهُ مَنْ يَنْصُرُهُ إِنَّ اللَّهَ لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ ۝ ٤ الَّذِينَ إِذْ مَكَتَاهُمْ فِي الْأَرْضِ أَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ وَأَمَرُوا بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَوْا عَنِ الْمُنْكَرِ ۚ وَاللَّهُ عَاقِبَةُ الْأُمُورِ ٤١﴾

(Şüphesiz ki Allah, kendi dinine yardım edene mutlaka yardım eder. Şüphesiz ki Allah; çok kuvvetlidir, mutlak güç sahibidir.)

(Onlar öyle kimselerdir ki, şayet kendilerine yeryüzünde imkân ve iktidar versek, namazı dosdoğru kılar, zekâtı verir, iyiliği emreder ve kötülüğü yasaklarlar. Bütün işlerin akıbeti Allah'a aittir.) [Hac Suresi: 40-41] Daha sonra insanlar değiştirdiler. Ayrılığa düştüler ve cihat meselesini hafife aldılar. Rahatlığı yeğlediler ve arzularının peşinden gitmeyi tercih ettiler. Aralarında Allah -Subhânehû ve Teâlâ-'nın koruduğu kimseler dışında, münker ve çirkin işler ortaya çıktı. Bunun üzerine Allah, onların durumlarını değiştirdi ve yaptıklarına karşılık olarak düşmanlarını onların üzerlerine musallat etti. Rabbin, kullarına zulmedici değildir. Allah Teâlâ şöyle buyurmuştur:

﴿ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ لَمْ يَكْ مُغَيِّرًا نِّعْمَةً أَنْعَمَهَا عَلَىٰ قَوْمٍ حَتَّىٰ يُغَيِّرُوا مَا بِأَنفُسِهِمْ﴾

(Bu böyledir. Çünkü Allah, bir topluluğa lütfettiği nimetini, onlar kendilerini değiştirmedikçe değiştirmez. Allah her şeyi işitip bilmektedir.) [Enfâl Suresi: 53] Bütün Müslüman devletlerin ve halkların, Allah -Subhânehû ve Teâlâ-'ya yönelmeleri, ihlasla sadece O'na kulluk yapmaları ve ibadet etmeleri, geçmişteki eksiklik ve günahlarından O'na tövbe etmeleri, Allah'ın kendilerine emrettiklerini yerine getirmeye başlamaları ve Allah'ın haram kıldıklarından uzak durmaları üzerlerine farzdır. Kendi aralarında birbirlerine bunları nasihat

etmeleri ve (yukarıda zikredilen hususları) yerine getirmek için birbirleriyle yardımlaşmaları gerekmektedir.

Bu farzlardan en önemlilerinden biri de, insanlar arasındaki her konuda şeriatın belirlediği had cezalarının ve şeriatın uygulanması ve şeriata göre hüküm verilmesidir. Allah'ın kanunlarına aykırı olan insan yapımı kanunların ve onlarla hükmetmenin bırakılması, tüm halkların şeriata göre hükmetmeye mecbur edilmesidir. Bununla beraber âlimlerin de, İnsanlara dini bilgileri öğretmesi, aralarında İslam bilincini yayması, hakkı ve üzerinde sabır göstermeyi tavsiye etmesi, iyiliği emretmesi, kötülüğü yasaklaması ve yöneticileri de buna teşvik etmesi gerekir. Aynı şekilde sosyalizm, baasçılık, fanatik ırkçılık ve bunlara benzer şeriata aykırı diğer ilke ve doktrinler gibi yıkıcı ilkelerle de mücadele edilmeleri gerekir. Böylece Yüce Allah, Müslümanlar için bozuk olanı düzeltir, yolunu kaybetmiş olanı döndürür, eski izzetlerini geri bahşeder. Müslümanları düşmanlarına karşı muzaffer kılar ve onlara yeryüzünde hükümrانlık verir. Söz söyleyenlerin en doğrusunu söyleyen Allah Teâlâ'nın buyurduğu gibi:

(وَكَانَ حَقًّا عَلَيْنَا نَصْرُ الْمُؤْمِنِينَ)

(Müminlere yardım etmek ise üzerimize bir haktır.) [Rûm Suresi: 47] Allah Teâlâ yine şöyle buyurmuştur:

﴿وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ
كَمَا اسْتَخْلَفَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَلَيُمَكِّنَنَّ لَهُمْ دِينَهُمُ الَّذِي ارْتَضَى لَهُمْ
وَلَيُبَدِّلَنَّهُمْ مِنْ بَعْدِ خَوْفِهِمْ أَمْنًا يَعْبُدُونَنِي لَا يُشْرِكُونَ بِي شَيْئًا وَمَنْ كَفَرَ
بَعْدَ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ٥٥﴾

(Allah; iman edenlere ve salih ameller işleyenlere, kendilerinden öncekileri hükümlan kıldığı gibi, onları da yeryüzünde hükümlan kılacağını, kendileri için seçip beğendiği dinlerini onlar için güçlendirip yerleştireceğini ve korkulu hallerini güvene çevireceğini vadetmiştir. Onlar bana hiçbir şeyi ortak koşmaksızın ibadet ederler. Bundan sonra artık kim kâfir olursa onlar fasıkların ta kendileridir.) [Nûr Suresi: 55] Allah -Subhânehû ve Teâlâ- şöyle buyurmuştur:

﴿إِنَّا لَنَنْصُرُ رُسُلَنَا وَالَّذِينَ آمَنُوا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَيَوْمَ يَقُومُ الْأَشْهُادُ ٥١﴾

(Şüphesiz peygamberlerimize ve iman edenlere hem dünya hayatında, hem şahitlerin şahitlik edecekleri günde yardım ederiz.) [Gâfir (Mümin) Suresi: 51]

﴿يَوْمَ لَا يَنْفَعُ الظَّالِمِينَ مَعَذَرَتُهُمْ وَلَهُمُ اللَّعْنَةُ وَلَهُمْ سُوءُ الدَّارِ ٥٢﴾

(O gün zalimlere, özür dilemeleri hiçbir fayda sağlamaz. Artık lanet onların üzerinedir.

En kötü yurt da onlarındır.) [Gâfir (Mümin)
Suresi: 52]

Yüce Allah'tan, Müslümanların liderlerini ve halkını ıslah etmesini, onları dine fakih kılmasını, sözlerini takvada birleştirmesini, hepsini kendi doğru yoluna iletmesini, onlar aracılığıyla hakkı desteklemesini, onlarla batılı zayıf ve başarısız kılmasını, hepsine iyilik ve takvada birbirleriyle işbirliği yapmalarını kolaylaştırmasını, onları birbirlerine hakkı ve sabrı tavsiye edenlerden kılmasını niyaz ederim. Muhakkak ki O, bütün bunları idare eden ve kadir olandır. Son olarak yaratılmışların en hayırlısı, Peygamberimiz, imamımız, efendimiz Muhammed b. Abdullah'a, onun ailesine ve ashabına ve onun doğru yoluna uyanlara salat ve selam olsun. Esselâmu Aleyküm ve Rahmetullahi ve Berakâtuhu.

Fihrist

Doğru İnanç ve Ona Aykırı Olan Şeyler.....	2
ÖNSÖZ.....	2
Allah Teâlâ'ya İman.....	6
Meleklerle İman.....	18
Kitaplara İman	20
Peygamberlere İman	22
Ahiret Gününe İman	23
Kadere İman.....	24
İman; söz, amel ve itikattır. İtaatler ile artar, günahlar ile azalır.....	27
Sevgi Allah içindir, nefret Allah içindir, dostluk Allah içindir, düşmanlık Allah içindir.....	28
Bu Akideden Sapanlar Ve Onun Zıddına Gidenlerin Bahsi	30
Yalnızca Allah'a ibadet etmenin farz olması ve Allah'ın düşmanlarına karşı zafer kazanma yollarının açıklanması.....	39